

Erhverv, særlig med Hensyn til Eksporten af Fisk til Udlandet. Her er der netop ét af de Punkter, som jeg mener nærmere bør undersøges og overvejes, hvis Lovforslaget bliver til Lov i Aar. Ogsaa jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at tro, at det vilde være meget heldigt, om vi kunde naa til et almindeligt Paabud om Slagtning af Fisk.

Der er dernæst et andet Punkt, som har vakt betydelig Interesse indenfor Udvalget. Det er Bestemmelserne i § 6 vedrørende Dyrs Transport, Slagtning eller deres Behandling i anden særlig Retning. Der findes her en Bestemmelse om, at der af vedkommende Ministerium kan gives Regler og Forskrifter i saa Henseende. Udvalget er faldet til Ro med denne Paragraf, men jeg skal tillige meddele, at der indenfor Udvalget var stillet Ændringsforslag om, at slige Regler og Forskrifter om Dyrs Transport og Slagtning o. s. v. ikke burde udstedes uden efter Samraad med eller eventuelt endogsaa efter Indstilling fra vedkommende Organisation, i særlig fremtrædende Grad de samvirkende danske Landboforeninger. Man har imidlertid frafaldet at stille Ændringsforslag herom, idet man først i alt Fald ønsker at høre den højtærede Ministers Udtalelse om dette Punkt, hvorvidt den højtærede Minister mener at kunne tiltræde Tanken i det, der var foreslaaet, at slige Regler i Almindelighed ikke burde gives uden efter Samraad med vedkommende Organisation. Der staar i § 6, at slige Regler, slige Forskrifter *kan* gives; jeg vil haabe, at dette i det praktiske Liv vil være ensbetydende med, at de ogsaa bliver givet, for der er efter Udvalgets Opfattelse ingen Tvivl om, at der i høj Grad trænges til slige Regler. Der foregaar vist ikke saa lidt Dyrplageri her i Landet under Dyrenes Transport saavel paa Jernbane som paa Færger, og der foregaar ogsaa Dyrplageri efter de Oplysninger, man har faaet i Udvalget, ved Transporten til Kvægtorvet, saaledes at der vistnok trænges i høj Grad til regulerende Forskrifter for Dyrenes Transport.

Jeg skal dernæst med nogle faa Ord omtale de stillede Ændringsforslag; de er jo ikke mange, netop i Overensstemmelse med mine Udtalelser i Begyndelsen af min Tale. Der er kun fire, af hvilke de to er stillede af hele Udvalget og de to af henholdsvis et Flertal og et Mindretal. De to sidste skal jeg forbeholde mig eventuelt at sige nogle Ord om, efter at de er begrundede fra anden Side. Af de to

af Udvalget stillede Ændringsforslag er det første, Nr. 2, om Fjernelse af Mælketænder hos Hestene, redaktionelt, og jeg tror ikke, at det er nødvendigt for mig at komme nærmere ind paa det. Jeg haaber, at denne Redaktion, som er accepteret af den højtærede Minister, er klar og tydelig. Det har jo været et omstridt Punkt ogsaa i det andet Ting, hvorledes denne Paragraf skulde formes. Jeg haaber, at det er lykkedes nu at give den en brugbar og tydelig Form.

Derimod er Ændringsforslaget under Nr. 4, stillet af hele Udvalget, af en Del Betydning. Det er fremkaldt ved Henvendelse fra Forsikringsselskaberne, idet disse ikke mente, at deres Interesser var tilstrækkeligt iagttagne, naar Ejeren og en Dyr læge kunde beordre et tilskadekommet eller sygt Dyr nedslaaet. De har ønsket at faa større Sikkerhed derved, at der skal tilkaldes en Dyr læge til. Det er jo klart, at en Ejer ofte kan være interesseret i, at Dyret bliver slaaet hurtigt ned, naar han saa faar sin Assurancesum udbetalt, og det kan maaske være vanskeligt for en enkelt Dyr læge at staa imod Ejerenes Ønske. Denne Risiko for Forsikringsselskaberne, at Dyrene skal blive slaaet for hurtigt ned, hvorefter altsaa Assurancesummen skal betales, mener man at imødegaa ved at forlange, at der skal tilkaldes endnu en Dyr læge. Er begge Dyr lægerne enige, er der jo overvejende Sandsynlighed for, at det er rigtigt at nedslaa Dyret. Den Betænkkelighed, man indenfor Udvalget har haft ved at gaa ind paa Bestemmelsen om at tilkalde to Dyr læger, laa i, at det kunde være noget for længe, men da Assuranceselskaberne meget hyppigt har Repræsentanter omkring i Sognene, har man indført, at denne Fordring om, at en Dyr læge skal tilkaldes, kan bortfalde, naar Repræsentanten for vedkommende Forsikringsselskab er til Stede og paa Selskabets Vegne giver Afkald derpaa. Derved mener man at undgaa unødigt Forlængelse af det Tidsrum, hvori Dyret lider, og man har ogsaa tilføjet en lille Ændring i det oprindelige Forslag, idet Henvendelsen ikke skal ske til „Politiet“, men til „det stedlige Politie“, hvorefter man i Parentesen har sat „Sognefogeden“, som jo i Almindelighed meget hurtigt vil kunne komme til Stede. Men en tilsvarende Ret til at faa tilkaldt endnu en Dyr læge bør paa den anden Side ogsaa gives Ejeren, naar et Dyr ikke er forsikret. Naar Dyr lægen mener, at et saadant Dyr bør nedslaaes, og altsaa Ejeren ingen Assurance faar udbetalt, bør Ejeren lige